

eller til det maaste længere bortliggende Formaal selv at komme til at træde i dettes Sted, og de Herrer saaledes ikke kom til Dverbevisning om, at deres Optræden i denne Henseende er feilagtig, kunde det dog tænkes, at en eller anden Grund kunde bevæge dem til at tage nogle af disse Forslag frem til Behandling, og de vilde da finde os rede til altid, forsaavidt de ville møde os paa Realitetens Omraade, at forhandle med dem, og de vilde finde os villige til, naar de virkelig vilde søge at imødetomme os i Realiteten, ogsaa at imødetomme de ærede Herrer. Naar jeg nu ganske særlig nedlægger Indsigelse imod, at dette Forslag og de følgende henvises til dette Udvalg, saa er det for at protestere imod, at der derved i det Mindste foreløbig gides et Udtryk for, at ogsaa dette Lovforslag er stiftet til en lignende Behandling som de andre — det antager jeg nemlig, er Meningen for de andres Vedkommende — at hvile rolig i en aaben Begravelse. Dette tror jeg at burde nedlægge en Indsigelse imod, thi er der noget Lovforslag, som maa siges at være af stor og almindelig Betydning for Samfundet, iblandt dem, som vi hid have foreliggende for os, er det aabenbart dette Forslag, der her foreligger. Der blev udtalt forleden, at det kunde være ønskeligt og nødvendigt, at vi fik en bestemt Dverfsigt over, hvilken Betydning i finantstiel Henseende de Lovforslag, som forøvrigt foreligge for os, kunde faae paa Marcus Balance og de kommende Tidens Finantstvesen, men saa Meget turde dog være klart, at den Indsigelse, som de andre Lovforslag, hvad enten de bleve vedtagne under den ene eller den anden Form, kunde have paa Marcus Balance eller de kommende Tidens Finantstvesen, er grumme ringe i Sammenligning med den Betydning, den endelige Vedtagelse af dette Lovforslag vilde have. Men det, som saaledes gjælder Statens Finantser, gjælder ogsaa Statsborgerne. Dette Lovforslag berører jo Alles Interesser; der er Ingen, som enten frembringer eller forbruger, der ikke er interesseret i, at dette Lovforslag fremmes. Er der noget Lovforslag, som man maa ønske, ikke er altfor længe under Behandling, er det aabenbart et Lovforslag som dette. Der vækkes ved dette en Mængde Forhaabninger, og ved dets Ikke-Vedtagelse eller Ikke-Fremme kan der lides en Mængde Sufselser, som der ingen Anledning er til, og endelig kan man ikke nægte, at der let fremkommer i hele den materielle Omsetningsverden en Usikkerhed, som er lidet ønskelig, naar de Dispositioner, som kunde være fornuftige under den nuværende Tilstand, senere

vise sig at være usfornuftige. Naar Dvergangsperioden er forbi, er det i alle Henseender ønskeligt, at et saadant Lovforslag snarest muligt kan komme ud, for at der atter kan komme Ro, og Enhver kan vide, hvad han har at rette sig efter, og altsaa etablere sin Virksomhed og sin Forretning derefter. Men er det saaledes, at dette Forslag, hvad Realiteten angaar, har en ganske anden Betydning end noget af de Lovforslag, der have foreligget for os, maa det siges, at det ogsaa i en anden Henseende er forskjelligt fra de andre Lovforslag. Den ærede Dverfører fra den anden Side, det ærede Medlem for Kjøge (Hørup), udtalte igaar, at Hensigten med saaledes at henlægge Lovforslagene til det af ham betegnede Udvalg, dog ikke var anden end den, at man atter derfra kunde optage Lovforslagene til Behandling, naar det Tidspunkt kom, som man sandt belejligt for at fremme dem paany. Men medens dette, at man temmelig hurtig kan fremme Lovforslagene, naar man virkelig vil fremme dem, i det Mindste gjælder en stor Del af de andre Lovforslag, som vi have foreliggende for os, fordi de tidligere ere bleve behandlede enten saavel i Udvalg som her i Thinget eller ialtfald i Udvalg paa en saadan Maade, at det vil være temmelig let at optage den afbrudte Traad og føre Forhandlingerne til Ende, er det dog klart, at dette ikke gjælder om det her foreliggende Forslag, thi det er saa at sige ikke behandlet her i Thinget, og det er saa at sige ikke behandlet i Udvalg. Det kom til os ifjor temmelig langt hen i Samlingen, og det blev i Udvalget og ogsaa her i Thinget kun underkastet, hvad man kan kalde en summarisk Behandling. Ærede Herrer paa den anden Side udtalte, at de ansaa det for nødvendigt paa Grund af det Tidspunkt, hvorpaa Lovforslaget var kommet herind, at indskrænke sig dertil, skjøndt jeg nu ikke tror, at det var nødvendigt, og skjøndt jeg tror, at baade det andet Thing og den høie Regjering vilde have givet Leilighed til og Tid til at forhandle Alt, hvad der forelaa til Behandling i Lovforslaget. Dette gjælder ialtfald aldeles ikke iaar. Saar vilde vi have tilstrækkelig Tid til at underkaste Lovforslaget en Behandling, som det fortjener. Ifjor blev der jo ikke tale om Andet end de store finantstielle Spørgsmaal, og vi kom i saa Henseende heller ikke videre, end at man paa den ene Side udtalte som det Ønskelige, og at man gik ud fra, at man i det Væsentlige beholdt de Statsindtægter, man havde, samtidig med, at man dog gjorde gjældende, at nogle Øre vilde man nok fringe, hvis Loven kunde